

γυάλινα πηγάδια

Ιστορώντας τους μύθους

Τα Γυάλινα Πηγάδια
είναι ένα θεατρικό δράμα
που προέκυψε από την συνεργασία καλλιτεχνών
διαφορετικών ειδών Τέχνης
(θέατρο, ζωγραφική, μουσική, χορός)
χρησιμοποιώντας ως πρώτη ύλη
την Δημοτική Ποίηση.
Μέσα από την συρραφή
δημοτικών τραγουδιών
περιγράφεται
το ταξίδι ενός άντρα
στον παγανιστικό χώρο του Μύθου
με οδηγούς
αρχέγονες γυναικείες μορφές
που ξεπηδούν
από τον μυστηριακό κόσμο της παράδοσης.
Το θηλυκό και το αρσενικό στοιχεία
συμπαράσυνονται
σε μια σειρά
από αναγκαστικές για την εξέλιξη τους
μεταμορφώσεις,
συνεισφέροντας
από κοινού
στον αέριο κύκλο της ζωής.

Τι είναι τα Γυάλινα Πηγάδια

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ...

Σκηνοθεσία:	Παναγιώτης Αδάμ
Συρραφή Κειμένων :	Ντόρα Ζαχαροπούλου Μαρία Πάνου
Παίζουν:	Ντόρα Ζαχαροπούλου Ελένη Υφαντή Σταυριανός Γιώργος
Ακούγεται η φωνή του	Μανώλη Βακούση
Πίνακες:	Μαρία Πάνου
Χορογραφίες:	Φαίδρα Σούτου
Μουσική:	Δημήτρης Θεοχάρης
Φωτισμοί:	Χριστίνα Θανάσουλα
Σκηνογραφία:	Φωτεινή Γουβέλη
Γραφιστική Επιμέλεια:	Κατερίνα Ευθυμίου
Μουσική παίζουν:	
* πολιτική λύρα-λαούτο:	Σωκράτης Σινόπουλος
* κρουστά:	Βαγγέλης Καρίπης
* νεί:	Χάρης Λαμπράκης
* κλασική κιθάρα:	Γρηγόρης Ντάνης
Ηχογράφηση μουσικής:	Σωτήρης Παπαδόπουλος
Βίντεο:	Τίνα Βαρβαρέσου
Χειρισμός ήχου και φωτισμού:	Στράτος Μπούκας
Κατασκευή κοστούμιών:	Αφροδίτη Καραμπούλη Ρούλα Αντωνοπούλου
Δημόσιες σχέσεις:	Άντζυ Νομικό
Βοηθός παραγωγής-ταμείο:	Πέπη Ζαχαροπούλου
Φωτογραφίες:	Ράνια Γκόρου Φωτεινή Γουβέλη

Γιατί τα δημοτικά ποιήματα

Αν η ανάσα είναι η ίδια η ζωή,
τότε η καρδιά
είναι το όργανο που δεν την αφήνει να σβήσει.
Ο ρυθμός
της καρδιάς και της ανάσας
είναι η έκφραση του εσωτερικού μας κόσμου,
των αισθημάτων μας,
ακόμα και της σκέψης μας.
Πάνω σ' αυτόν τον ρυθμό
έχει γραφτεί η Δημοτική μας Ποίηση.
Ο Λόγος της
δεν είναι μόνο ο κοινός δημοφιλής λόγος του λαού,
αλλά και
η προσωπική έκφραση
του εκάστοτε άγνωστου δημιουργού.
Η προσωπική αυτή δημιουργία είχε την τύχη
να διατηρηθεί και να μεταλλαχθεί,
όπως κάθε ζωντανός οργανισμός,
μέσα από χιλιάδες στόματα
που τον τραγούδησαν, τον χόρεψαν,
εκφράστηκαν με αυτόν.
Ο κοινός αυτός Λόγος
περιγράφει λοιπόν
καλύτερα
την αρχέγονη μνήμη μας.
Μπορεί οι ιστορίες
και τα σύμβολα που χρησιμοποιούνται
να μην μας είναι οικεία όταν τα πρωτοσυναντούμε,
αλλά μας αιχμαλωτίζουν
αφού μας επιτρέπουν
ένα μαγικά ερωτικό ταξίδι
στα έγκατα του εαυτού μας.

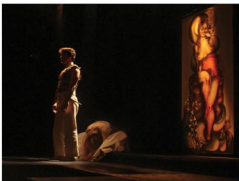

Ο κορμός της παράστασης αποτελείται από Δημοτικά Ποιήματα. Οι μύθοι τους, κρατώντας την αυτονομία τους, λειτουργούν παράλληλα και ως καμβάς πάνω στον οποίο βιώνεται μια νέα προσωπική ιστορία. Τα πρόσωπα και τα σύμβολα των Δημοτικών Τραγουδιών είναι η σάιτα στον αργαλειό της παράστασης, αφού παρακινούν τους ερμηνευτές σε ένα νέο εσωτερικό ταξίδι μέσα στο οποίο πλέκουν από την αρχή τον Χρόνο, αναβιώνοντας το παρελθόν και δημιουργώντας το μέλλον. Η ζωγραφική, ο χορός, η μουσική είναι τα μέσα καλλιτεχνικής έκφρασης του ταξιδιού αυτού.

φωτογραφίες παράστασης

Η παράσταση ΓΥΑΛΙΝΑ ΠΗΓΑΔΙΑ έχει ήδη παρουσιαστεί με επιτυχία στην Αθήνα και στο Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Κρήτης την Άνοιξη του 2010 και έκλεισε την Εβδομάδα Ελληνικού Πολιτισμού στο Κάιρο τον Απρίλιο του 2010.

βιογραφικά συντελεστών

Παναγιώτης Αδάμ:

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της σχολής του «Θεάτρου Τέχνης» Καρόλου Κούν. Σπούδασε σχέδιο στη σχολή του Θ. Παπιάτη, σκηνογραφία στη σχολή I.A.S, πιάνο στο Εθνικό Ωδείο και κατόπιν μαθήτευσε και δούλεψε δίπλα στη γλύπτρια Τίνα Παραλή ειδικευόμενος στη γλυπτική θεάτρου.

Έχει λάβει μέρος με το «Θέατρο Τέχνης» Καρόλου Κούν στις παραστάσεις Ευριπίδη «Άλκηστις» (Χορός) και Ιονέσκο «Το Παιχνίδι της Σφαγής» (Ζύλι) (σκην. Γ. Λαζάνη), με το Δημοτικό Θέατρο Περιστερίου στις παραστάσεις «Ένα Καπέλο Γεμάτο Βροχή», «Ο Μίδας Έχει Αυτιά Γαϊδάρου», «Αχαρνείς» σε σκηνοθεσία Α. Μιχόπουλου, με το Δημοτικό Θέατρο Πολίχνης στις παραστάσεις «Εκκλησιάζουσες», «Παραμύθι Χωρίς Όνομα», «Το Νυφιάτικο Τραγούδι», «Φαύστα» σε σκηνοθεσία Β. Παπαχαράλαμπου.

Έχει σκηνοθετήσει τις παραστάσεις «Ελίζα», «Οι Φασουλήδες Του Κασιπύδρα» (Δημοτικό Θέατρο Συκεών) και τις μουσικές παραστάσεις: «Ο Χιονάνθρωπος των Χριστουγέννων» 2004, «Μότσαρτ. Τα πρώτα χρόνια» 2006, «Η πιο παράξενη ιστορία που έχω ακούσει» 2007 (Δημοτικό Ωδείο Λαμίας σε συνεργασία με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ρούμελης), «Μύθοι και Παρα-μύθοι» 2008 (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ρούμελης), G.Puccini «Madama Butterfly» 2006 (σε συνεργασία με τον Π. Παπαγεωργόπουλο, Θίασος Κώδικας). Πήρε μέρος σαν βοηθός σκηνοθέτη στην παράσταση του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ρούμελης «Προμηθέας Δεσμώτης» (σκην. Χ. Καραβρούζος, Φ.Γκ.Λόρκα «Οι Φασουλήδες με το Ρόπαλο», Ρομπέρ Τομά «Η Παγίδα» (σε συνεργασία με την Μ. Γίτσα). Συμμετείχε επίσης στην μικρού μήκους ταινία «Γάμε Πάλι» (Καλλιτεχνική Διεύθυνση, Σκηνικά - Κοστούμια) σε σκηνοθεσία Δ.Γιαμλόγλου.

Ως γλύπτης δούλεψε με τους σκηνογράφους Γ.Ζιάκα, Γ.Πάτσα, Α.Δαγκλίδη, Ε.Νάθενα, Λ.Πεζανού, Α.Βέττα και με το ζωγράφο Α.Φασσιανό.

Ντόρα Ζαχαροπούλου:

Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Διομήδη Φωτιάδη, Πτυχιούχος του Γεωλογικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών και απόφοιτος του Αμερικάνικου Κολλεγίου Αθηνών (Pierce College). Έχει παρακολουθήσει ιδιαίτερα μαθήματα ορθοφωνίας και τραγουδιού με την Λουτσία Φρατσέα, σεμινάρια κίνησης με την Αμάλια Μπένετ και την Τζοζεφ Τορναμπέτ καθώς και σεμινάρια παντομίμας με την Ασπασία Κράλλη και Αρχαίες Τραγωδίες με την Αν. Μπρούσκου.

Ως ηθοποιός έχει συνεργαστεί με το Θέατρο Τσέπης στην παράσταση «Confusion=+χύσεις» σε σκηνοθεσία Θράσου Καμινάκη, με το Δημοτικό Θέατρο Περιστερίου στις «Φοινίσσες» του Ευριπίδη, με το Θέατρο της Σιωπής της Α. Κράλλη στα έργα «Πενθέας Πάσχων» (σκην. Χ. Βαλαβανίδη) και «Άτακτη Τάξη» (σκην. Χ. Βαλαβανίδη-Α. Κράλλη), και στις «Βάκχες» του Ευριπίδη (σκην. Μ. Βακούση), με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοζάνης στις παραστάσεις «Η Πεντάμορφη και το Τέραρ» (σκην. Α. Αλεξανδράκη), «Πώς να ληστέψετε μια Τράπεζα» (σκην. Γ. Κακλέα) και «Να ζει κανείς ή να συζεί» (σκην.Κ. Σπανού). Τέλος έχει συμμετάσχει στις τηλεοπτικές σειρές «Ετσι ξαφνικά», «Επτά θανάσιμες πεθερές», «Camera Café», «Είσιαι πολύ αλήτης τελικά», «Ένας μήνας και κάτι», «Λούφα και παραλλαγή» καθώς και στην ταινία «Close... so close» της Στέλλας Θεοδωράκη.

Μαρία Πάνου:

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε 3 χρόνια ζωγραφική κοντά στον Τάσσο Ρήγα και 3 χρόνια αιοιογραφία στο «Εργοδιδασκαλείο» της Ειρήνης Κουτρίδου. Παράλληλα σπούδασε 6 χρόνια ινδικό κλασικό χοροθέατρο «Barata Natyam» με την Λήδα Shantala. Αργότερα πήρε μαθήματα σύγχρονου χορού (τεχνική Dunkan και αυτοσχεδιασμού) στην κρατική σχολή Dunkan Kozervatoy στην Τσεχία. Στην Αθήνα συμμετείχε σε παραστάσεις του Χοροθεάτρου Λήδα Σάνταλα με τελευταία παράσταση «Τι σύμπτωση!», σε παραστάσεις ινδικού χορού, σε θεατρικές παραστάσεις για παιδιά με την ομάδα «Λώτινος Ήλιος» της Άννας Παπαμάρκου. Έχει διδάξει σε σεμινάρια χορού στην Τσεχία (Πράγα), όπως και σεμινάρια εικαστικών και χορού στην Ιρλανδία (fused festival, Dublin 2008). Σήμερα ζει και εργάζεται ως εικαστικός και χορεύτρια στην Πράγα Τσεχίας.

Φαίδρα Σούτου:

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981. Είναι απόφοιτος της Ανώτερης Επαγγελματικής Σχολής Χορού Δέσποινας Γρηγοριάδου (2001). Ακολούθησε διετή κύκλο μαθημάτων υποκριτικής στην Ανώτερη Δραματική Σχολή «ΕΜΠΡΟΣ» (2006-2008) και είναι τελειόφοιτος του τμήματος Θεατρικών Σπουδών στην Φιλοσοφική Σχολή Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει παρακολουθήσει θεωρητικό και πρακτικό σεμινάριο κλασικού και σύγχρονου χορού στην Κρατική Ακαδημία Χορού της Βάρνας με τους George Elkin και Galena Bogoeva, Release Choreography & Performing Arts με την Mary O' Donnel Fulkerson και σεμινάριο λόγου και σώματος στο αρχαίο δράμα με τον Richard Yioigim. Έχει λάβει μέρος στις παραστάσεις «Ταυροκαθάψια», «Ένα στήθος μετά», «Ρέει το γάλα, ρέει το μέλι, ρέει κρασί», «Αναψυκτήριο στο Γκάζι», «Σαββόραμα» και «Ορφέας κ Ευρυδίκη» στο θέατρο ΧΟΡΟΡΟΕΣ σε σκηνοθεσία Σ. Σπυράτου (2001), «Reflections & Shadows» στο Middlesex University στην Αγγλία και στο Swan Lake Theatre του Λονδίνου (2002), «Ακριβώς δίπλα μου» με την Ομάδα Σύγχρονου Χορού της Πέρας Σταματοπούλου (2003), «Τράφοι» σε σκηνοθεσία Lee Bruer και χορογραφία Έρση Πήττα (2008) καθώς και στην παράσταση «Ίζαντόρα, εκεί που χόρευε», σε σκηνοθεσία Razvan Masilu και χορογραφία Razvan Masilu (2009). Σαν χορογράφος και κινησιολόγος εργάζεται από το 2005 στις παραστάσεις «Ο Ασυλλόγιστος» σε σκηνοθεσία Γιάννη Καραχισαρίδη (2003), «Fortune Cookie» σε σκηνοθεσία Βασιλή Σαρδέλη (2005), «Τράφοι» ως βοηθός χορογράφος σε σκηνοθεσία Lee Bruer και χορογραφία της Έρση Πήττα (2008) και «Ο Λύκος κ τα εφτά κατσικάκια» στην παιδική σκηνή του θεάτρου Χώρα σε σκηνοθεσία Ιρίνας Μπόικο (2009). Είναι ιδρύτρια του χοροθεάτρου TROUT το οποίο και παρουσίασε την πρώτη του παράσταση «Fragmeant» το Μάιο του 2008. Έχει συμμετάσχει στις ταινίες μικρού μήκους «Η έκταση που αναλογεί» σε σκηνοθεσία Παναγιώτης Χριστόπουλος (2007) και «Η λεωφόρος που σκοτώνονται οι γάτες» σε σκηνοθεσία Σεβαστιάννας Αναγνωστοπούλου (2008).

Γιώργος Σταυριανός:

Γεννήθηκε στην Σάμο. Είναι απόφοιτος της Ανώτερης Σχολής Δραματικής Τέχνης «Νέο Ελληνικό Θέατρο» του Γ. Αρμένη (2009) και έχει παρακολουθήσει μαθήματα υποκριτικής και κίνησης στο θεατρικό εργαστήρι «Θέατρο των Αλλαγών». Έχει λάβει μέρος στις παραστάσεις «Ορέστεια» (σκην. Ε. Τζάκα) στο ρόλο του Αγαμέμνονα, «Τρωάδες» (σκην. Ευδ. Τσολακίδης) και «Σκηνοβόλας ορειών» από την ομάδα «Σκοινοβόλας ορειών». Το 2005 συμμετείχε στο φεστιβάλ του «Θεάτρου των Αλλαγών» με το έργο του «Ο Μπουκόφσκι και ο εαυτός του» σαν σκηνοθέτης και ηθοποιός.

Ελένη Υφαντή:

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Αγρίνιο. Απόφοιτος της Ανώτερης Δραματικής Σχολής Σύγχρονου Θεάτρου Αθήνας καθώς και του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα τραγουδιού (Εθνικό Ωδείο), κλασσικού και μοντέρνου χορού (σύστημα Laban και Graham), Theatre De Complicite, ξιφασίας, κλόουν καθώς και σεμινάρια υποκριτικής με τον Δ. Καταλειφό και την Ρ. Πατεράκη. Ως ηθοποιός έχει λάβει μέρος με το Σύγχρονο Θέατρο Αθήνας στις παραστάσεις «Οιδίππου Τύραννος» του Σοφοκλή (σκην. Γ. Κιμούλη) και «Η Δίκη» του Κάφκα (σκην. Γ. Κιμούλη), με την Πολιτιστική Καλλιτεχνική Κίνηση στην παράσταση «Επτά Επί Θήβας» του Αισχύλου (σκην. Γ. Ζημιανίτης), και με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αγρινίου στην παράσταση «Λοκαντιέρα» του Γκολντόνι (σκην. Β. Νικολαΐδη).

Δημήτρης Θεοχάρης:

Ο Δημήτρης Θεοχάρης, πιανίστας και συνθέτης, γεννήθηκε στην Αθήνα ξεκινώντας τις σπουδές του στο πιάνο και στα θεωρητικά στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών. Συνέχισε στο Σύγχρονο και το Νέο ωδείο Θεσσαλονίκης, παίρνοντας διαδοχικά πτυχίο αντίστιξης και φούγκας, ενώ παράλληλα πήρε πτυχίο μουσικολογίας από το τμήμα μουσικών σπουδών του Αριστοτέλειου πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει συνθέσει πρωτότυπη μουσική για πολλά θέατρα (μεταξύ άλλων και για το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων στην θερινή παράσταση «Ερωφίλη» το 2004), για κινηματογράφο, ντοκιμαντέρ και εγκαταστάσεις («ο Δρόμος προς τη Δύση» του Κυριάκου Κατζουράκη). Συμμετείχε στο φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με τη μουσική του για την ταινία του Γιώργου Μπακόλα «Στο χάνι», ενώ απέσπασε το βραβείο μουσικής στο φεστιβάλ Δράμας και στο φεστιβάλ του Angeres στη Γαλλία, για την μουσική του στην ταινία «το φουστάνι» της Μόνικας Βαξεβάνη το 2002. Το 2007 συνέθεσε την μουσική για την τελετή έναρξης του μαραθωνίου, ενώ το 2009 είχε την επιμέλεια και συνέθεσε 2 κομμάτια για την τελετή λήξης της Biennale στο θέατρο Goldoni στη Βενετία, με την ελληνίδα σοπράνο Μυρτώ Παπαθανασίου σε σκηνοθεσία Mauricio Scarparo. Ταυτόχρονα, ως πιανίστας της jazz συμμετέχει στο κουαρτέτο του Χάρη Λαμπράκη με συνεχείς εμφανίσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχει διδάξει θεωρία και jazz πιάνο στο Ιόνιο πανεπιστήμιο, ενώ διδάσκει θεωρητικά σε μουσικά σχολεία.

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

- 697 735 38 86

- 210 50 13 404

- 697 827 53 50

**email: dorazaxa@yahoo.gr
maripanou@gmail.com**

αστική μη κερδοσκοπική εταιρία θεάτρου